

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2002/50 Mo

in de klacht nr. 086.01

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer. De Raad heeft aanleiding gevonden, alvorens uitspraak te doen, verzekeraar in een zitting van de Raad te horen.

Voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, is het navolgende gebleken.

Inleiding

Klager heeft bij verzekeraar met ingang van 21 juli 1995 een motorrijtuigverzekering (WA en casco) voor zijn auto gesloten. De jaarpremie dient te worden voldaan in termijnen van drie maanden die vervallen op 21 januari, 21 april, 21 juli en 21 oktober. Op verzoek van klager is de verzekering op 8 mei 1998 gewijzigd wegens inruil van de tot dan toe verzekerde auto tegen een auto van het zelfde merk, maar van een ander type. De nieuwe auto is omstreeks 13 juli 1998 gestolen en dezelfde maand beschadigd teruggevonden. In opdracht van verzekeraar heeft een expert de kosten van herstel begroot op f 13.909,64. Namens verzekeraar is aan klager bericht dat geen dekking wordt verleend wegens het niet (tijdig) voldoen van de premie.

In de 'Nadere omschrijvingen' van de verzekeringsvoorwaarden is bepaald, voorzover thans van belang:

Artikel 10. Sanctie

a. terzake van het niet tijdig betalen van premie en kosten

De verzekeringnemer dient de premie, de kosten en de assurantiebelasting vooruit te betalen uiterlijk op de dertigste dag nadat deze verschuldigd worden. Is de premie niet op tijd voldaan, dan wordt de dekking opgeschort tot 24 uur na ontvangst door de maatschappij. Ingebrekestelling door de maatschappij is daarbij niet nodig. (...) Gedurende de periode dat de dekking is opgeschort, bestaat er geen aanspraak op schadevergoeding of premierestitutie.(...)

De klacht

Op de aan klager verzonden facturen is vermeld dat indien de premie niet binnen 30 dagen is betaald, wellicht geen rechten aan de verzekering te ontleen zijn. Klager is echter nimmer met een dergelijke bepaling akkoord gegaan. Zij

2002/50 Mo

maakt dan ook geen deel uit van de overeenkomst. Voorzover uit artikel 15 van de verzekeringsvoorwaarden (de premie is bij vooruitbetaling verschuldigd) al toepasselijkheid van een dergelijk beding mocht voortvloeien, is een beroep daarop, gelet op de omstandigheden van het onderhavige geval, in strijd met de goede trouw.

De factuur die omstreeks 1 april 1998 aan klager was verstuurd, had betrekking op de oude auto. Begin mei 1998 heeft klager een nieuwe auto (van het zelfde merk) aangeschaft. De assurantietussenpersoon had klager meegedeeld dat hij verzekeraar zou verzoeken de nieuwe auto in dekking te nemen. Hij zou een herberekening van de premie maken en een nieuwe factuur aan klager toezenden. De gewijzigde polis zou later toegezonden worden. Op 12 juni 1998 ontving klager opnieuw een factuur. Deze factuur vermeldde wel het juiste kenteken, maar niet het juiste type van de nieuwe auto. Klager wachtte vervolgens op een nieuwe factuur. Op 17 juli 1998 spraken klager en de assurantietussenpersoon af dat de openstaande premie verrekend zou worden met het uit te keren schadebedrag. Bij brief van 13 augustus 1998 heeft verzekeraar aangegeven niet tot vergoeding over te gaan. Klager heeft op 14 augustus 1998 de premie betaald.

Verzekeraar heeft ten onrechte geweigerd tot vergoeding over te gaan. Ter zake van de nieuwe auto was niet correct gefactureerd en er was dus ook nog niet aangemaand. Verzekeraar heeft nimmer aangekondigd dat opschorting van de dekking zou volgen, indien niet onmiddellijk tot betaling zou worden overgegaan. Klager wijst in dit verband op artikel 7.17.1.10 NBW, waarin is bepaald dat schorsing van de dekking eerst mogelijk is, nadat vruchteloos is aangemaand. Gelet op het bovenstaande is verzekeraar verplicht tot uitkering van de vergoeding over te gaan. De dekking was niet geschorst op het moment dat de schade intrad.

Klager meent dat de mededeling op de factuur niet een voldoende expliciete waarschuwing bevat dat niet tijdige betaling tot opschorting van de dekking zal leiden. Verzekeraar heeft een en ander niet tijdig en niet onmiskenbaar duidelijk gemaakt.

Het standpunt van verzekeraar

Ook zonder uitdrukkelijke bepalingen in de verzekeringsvoorwaarden geldt de regel dat er geen dekking bestaat bij niet tijdige betaling van de premie. Weliswaar is in de verzekeringsvoorwaarden niets geregeld over de gevolgen van niet tijdige betaling, maar artikel 10 van de 'Nadere omschrijvingen' van de verzekeringsvoorwaarden kent de niet mis te verstane sanctie van opschorting van de dekking indien de premie niet op tijd is voldaan. De mededelingen op de facturen zijn bedoeld als waarschuwing voor de gevolgen van niet (tijdige) betaling. Aan klager zijn op 31 maart 1998 en op 6 en 18 mei 1998 betalingsherinneringen gestuurd. Daarnaast is hem op 6 mei 1998 en op 14 augustus 1998 telkens een overzicht van niet betaalde premies verstrekt. In de herinneringsbrieven wordt gesteld dat het ontbreken van een WA-dekking strafbaar is. Er had meer expliciet kunnen worden gewezen op de gevolgen van niet-betaling voor de cascodekking, maar klager kan in redelijkheid niet staande houden dat hij niet voor de gevolgen van wanbetaling is gewaarschuwd. Met name de aanmaning van 18 mei 1998 maakt aan alle mogelijke misverstanden een einde door erop te wijzen dat aan de verzekering geen rechten meer kunnen worden ontleend. Klager heeft tot de schadedatum meer dan voldoende tijd gehad om de betalingsachterstand te zuiveren.

2002/50 Mo

De betalingsherinneringen verwijzen naar een polisnummer waaronder zowel de oude, als de nieuwe auto is verzekerd. Bij brief van 4 mei 1998 is aan klager bevestigd dat op de polis met dat nummer met ingang van 8 mei 1998 de nieuwe auto is verzekerd. In die brief is ook het kenteken van de nieuwe auto vermeld. Er kan derhalve geen misverstand bestaan over de dekking van de nieuwe auto van klager vanaf 8 mei 1998. Dat op de factuur van 6 mei 1998 de oude auto is vermeld is logisch, omdat de nieuwe auto pas na de vervaldatum van de premie voor het eerste kwartaal van 1998 is aangeschaft. Het polisaanhangsel waarin de vervanging is vastgelegd, is gedateerd: 10 juni 1998. Daarin zijn het juiste type en kenteken van de nieuwe auto vermeld. De ter zake van de nieuwe auto verschuldigde extra premie is op 11 juni 1998 gefactureerd. Ook deze factuur was op de schadedatum, 12/13 juli 1998, niet voldaan.

De raadsman van klager stelt dat klager, alvorens tot betaling over te gaan, een juiste factuur wilde ontvangen. Gezien het lakse betalingsgedrag van klager bestaat gerede twijfel of dit daadwerkelijk de reden is. Verzekeraar meent dat hij gelet op de vele aanmaningen zich terecht heeft beroepen op opschorting van de dekking.

Op grond van aantekeningen van een met klager op 27 mei 1998 gevoerd telefoongesprek, staat vast dat klager van de wanbetaling op de hoogte was. Klager heeft in dit gesprek de toezegging gedaan dat hij de openstaande premie zou betalen, doch hij is die toezegging slechts ten dele nagekomen door alleen de nog openstaande premie voor het eerste kwartaal van 1998 te voldoen. Op grond van de hiervoor weergegeven gang van zaken met betrekking tot de (wan)betaling van klager handhaaft verzekeraar zijn standpunt dat terecht dekking is ontzegd.

Het commentaar van klager

Naar aanleiding van het verweer van verzekeraar heeft klager zijn standpunt gehandhaafd. Klager heeft verder nog aangevoerd dat uit het door verzekeraar overgelegde interne stuk van 27 mei 1998 blijkt dat een medewerker met klager heeft afgesproken dat klager eind mei / begin juni 1998 zou betalen. Deze afspraak had betrekking op de per 21 januari 1998 vervallen premie. Met betrekking tot de per 21 april 1998 vervallen premie diende klager te wachten op de herberekening. Het feit dat de per 21 januari 1998 vervallen premie te laat is betaald betekent niet dat er sprake is van wanbetaling. Op het moment van de schade, 13 juli 1998, was de per 21 april 1998 vervallen premie niet betaald. Pas in de brief van 14 augustus 1998 werd zekerheid verschaft dat de nieuwe auto was verzekerd. Eerst na ontvangst van die brief beschikte klager over de herberekening met de juiste gegevens en de juiste bedragen.

Het overleg met verzekeraar

In het overleg met de Raad heeft verzekeraar zijn standpunt gehandhaafd en nog toegelicht.

Het oordeel van de Raad

1. De Raad heeft onder andere in zijn uitspraken III - 86/25 van 8 september 1986 en 2001/11 van 12 februari 2001 geoordeeld dat een verzekeraar de verzekerde tijdig tevoren en onmiskenbaar duidelijk dient te wijzen op de gevolgen van het niet tijdig betalen van de premie. Er bestaat voor de Raad geen aanleiding op deze uitspraken terug te komen. In het nieuw voorgestelde artikel 7.17.1.10 Ontwerp Nieuw Burgerlijk Wetboek wordt bepaald dat het niet nakomen van de verplichting tot betaling van de

2002/50 Mo

vervolgpremie eerst kan leiden tot beëindiging of schorsing van de verzekeringsovereenkomst of de dekking, nadat de schuldenaar na de vervaldag onder vermelding van de gevolgen van het uitblijven van betaling vruchteloos is aangemaand tot betaling binnen een termijn van 14 dagen, aanvangende de dag na de aanmaning. In de toelichting op deze bepaling wordt onder meer opgemerkt dat zij feitelijk tot gevolg zal hebben dat, indien betaling na de premienota uitblijft, de schuldenaar in een zelfstandig bericht ten tweede male wordt herinnerd aan zijn betalingsverplichting. Na deze herinnering, die na de vervaldag uitgaat, is een termijn van 14 dagen voldoende. In het licht van zijn hiervoor genoemde uitspraken is de Raad van oordeel dat verzekeraars zich uit het oogpunt van handhaving van de goede naam van het verzekeringsbedrijf thans reeds dienen te gedragen naar de in artikel 7.17.1.10 voorgestelde bepaling.

2. Klager is zijn verplichting om de per 21 januari 1998 en per 21 april 1998 vervallen premies uiterlijk op respectievelijk 21 februari 1998 en 21 mei 1998 te betalen niet nagekomen. Op grond van hetgeen partijen hebben gesteld met betrekking tot het op 27 mei 1998 gevoerde telefoongesprek, acht de Raad aannemelijk dat aan klager uitstel is verleend tot begin juni 1998 voor het voldoen van de premie die uiterlijk op 21 februari 1998 al betaald had moeten zijn.

3. Verzekeraar heeft aangevoerd dat bij klager na ontvangst van de premienota van 11 juni 1998 geen misverstand meer heeft kunnen bestaan over de juiste premie en de dekking van (het juiste type) van de nieuwe auto. Nu klager ook toen de achterstand ten aanzien van de premie voor het tweede kwartaal van 1998 niet heeft aangezuiverd, komt hem in redelijkheid geen recht toe op dekking van de op 13 juli 1998 geleden schade, aldus verzekeraar.

4. De Raad overweegt hieromtrent het volgende. Niet is gebleken dat verzekeraar, toen ook (omgaande) betaling van de nota van 11 juni 1998 uitbleef, aan klager een termijn van 14 dagen heeft gesteld en klager heeft medegedeeld dat niet-betaling binnen die termijn zou leiden tot opschorting van de dekking. Dit leidt tot de conclusie dat niet verdedigbaar is het standpunt van verzekeraar dat de dekking ten tijde van de diefstal van de auto was opgeschort als gevolg van het in gebreke zijn met de betaling van de premie voor het tweede kwartaal van 1998 door klager. Verzekeraar heeft door dit standpunt in te nemen de goede naam van het verzekeringsbedrijf geschaad, zodat de klacht gegrond dient te worden verklaard.

5. De Raad verbindt aan dit oordeel de consequentie dat verzekeraar de schade weer in behandeling neemt.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht gegrond en verbindt daaraan de hiervoor onder 5 vermelde consequentie voor verzekeraar.

Aldus is beslist op 9 september 2002 door Mr. M.M. Mendel, voorzitter, Mr. D.H. Beukenhorst, Drs. C.W.L. de Bouter, Mr. R. Cleton en Mr. E.M. Dil-Stork, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. C.A.M. Splinter, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. M.M. Mendel)

De Secretaris:

(Mr. C.A.M. Splinter)

